

[KONFEKCIK *sb m*

A sg konfekcik.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Dem. od „konfekt”: także weźmi ćwikły dobrze spłokány iednę vncyą/ kminu poł vncyey/ miodu fzełźć vncyi z tego wízyftkiego ftłukfzy pierwey y zmiełzawfzy vczyń konfekcik *SienHerb 466a*.

HG